

total dels vots, pot declarar acabat aquest Conveni en la data que determini el Consell.

4. Malgrat l'acabament d'aquest Conveni, el Consell continuarà existint tot el temps que faci falta per adoptar les decisions que es requereixin durant el període necessari per liquidar l'Organització, tancar els seus comptes i disposar dels seus havers.

5. El Consell ha de notificar al secretari general de les Nacions Unides qualsevol decisió que s'adopti respecte a la durada o a l'acabament d'aquest Conveni, així com qualsevol notificació que rebi en virtut d'aquest article.

Article 53. *Esmenes.*

1. El Consell, per una majoria distribuïda de dos terços, pot recomanar a les parts contractants esmenes a aquest Conveni. Les esmenes entren en vigor al cap de cent dies d'haver estat rebudes pel secretari general de les Nacions Unides notificacions d'acceptació de parts contractants que representin almenys el 70 per 100 dels països exportadors que tinguin com a mínim el 75 per 100 dels vots dels membres exportadors, i de parts contractants que representin com a mínim el 70 per 100 dels països importadors que tinguin almenys el 75 per 100 dels vots dels membres importadors. El Consell ha de fixar el termini dins del qual les parts contractants han de notificar al secretari general de les Nacions Unides que han acceptat l'esmena i, si a l'expiració d'aquest termini no s'han acomplert els requisits exigits quant a percentatges per a l'entrada en vigor de l'esmena, es considera retirada.

2. Qualsevol part contractant que no hagi notificat l'acceptació d'una esmena en el termini fixat pel Consell, o qualsevol territori que sigui membre o integrant d'un grup membre en nom del qual no s'hagi fet la notificació esmentada dins d'aquest termini, cessa de participar en aquest Conveni des de la data en què entri en vigència l'esmena.

3. El Consell ha de notificar al secretari general de les Nacions Unides totes les esmenes que es facin arribar a les parts contractants en virtut d'aquest article.

ANNEX

Coeficients de conversió del cafè torrat, descafeïnat, líquid i soluble determinats al Conveni internacional del cafè de 1994

Cafè torrat: per trobar l'equivalent del cafè torrat en cafè verd, multipliqueu el pes net del cafè torrat per 1,19.

Cafè descafeïnat: per trobar l'equivalent del cafè descafeïnat en cafè verd, multipliqueu el pes net del cafè descafeïnat verd, torrat o soluble per 1,00; 1,19 o 2,6, respectivament.

Cafè líquid: per trobar l'equivalent del cafè líquid en cafè verd, multipliqueu per 2,6 el pes net de les partícules sòlides, seques, contingudes al cafè líquid.

Cafè soluble: per trobar l'equivalent de cafè soluble en cafè verd, multipliqueu el pes net del cafè soluble per 2,6.

Article 54. *Disposicions suplementàries i transitòries.*

S'apliquen, pel que fa al Conveni internacional del cafè de 1994, les disposicions següents:

a) Totes les mesures adoptades per l'Organització, o en nom d'aquesta, o per qualsevol dels seus òrgans en virtut del Conveni internacional del cafè de 1994 prorrogat, que regeixin el 30 de setembre de 2001 i en els termes de les quals no se n'hagi estipulat l'ex-

piració en aquella data romanen en vigor llevat que es modifiquin en virtut de les disposicions d'aquest Conveni, i

b) Totes les decisions que hagi d'adoptar el Consell durant l'any cafer 2000/2001 per a la seva aplicació l'any cafer 2001/2002, les adopta el Consell l'any cafer 2000/2001 i s'apliquen a títol provisional com si aquest Conveni hagués entrat en vigor.

Article 55. *Textos autèntics del Conveni.*

Els textos en espanyol, francès, anglès i portuguès d'aquest Conveni són igualment autèntics. Els originals queden dipositats en poder del secretari general de les Nacions Unides.

En fe d'això els sotasignants, autoritzats degudament a aquest efecte pels seus governs respectius, han signat aquest Conveni en les dates que figuren al costat de les seves signatures.

I hereby certify that the foregoing text is a true copy of the International Coffee Agreement 2001, adopted by Resolution No. 393 of the International Coffee Council on 28 September 2000 at its eighty-second session, the original of which is deposited with the Secretary-General of the United Nations.—For the Secretary-General, the Assistant-Secretary-General in charge of the Office of Legal Affairs.—United Nations, New York, 2 November 2000 New York. Ralph Zacklin.

Je certifie que le texte qui précède est une copie conforme de l'Accord International de 2001 sur le Café, adopté par la Résolution No 393 du Conseil international du Café le 28 septembre 2000 à sa quatre-vingt-deuxième session, et dont l'original se trouve déposé auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies.—Pour le Secrétaire général, le Sous-Secrétaire général chargé du Bureau des affaires juridiques.—Organisation des Nations Unies, New York, le 2 novembre 2000. Ralph Zacklin.

Aquest Conveni s'aplica provisionalment des de l'1 d'octubre de 2001, de conformitat amb el que estableix l'article 45, paràgraf 3.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 26 d'octubre de 2001.—El secretari general tècnic, Julio Núñez Montesinos.

CAP DE L'ESTAT

23523 *LLEI 18/2001, de 12 de desembre, general d'estabilitat pressupostària.* («BOE» 298, de 13-12-2001.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei. Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

El procés de consolidació fiscal ha estat una de les claus de la política econòmica que ha fet possible l'accés

d'Espanya a la Unió Econòmica i Monetària el 1999 i que ha donat lloc a l'important canvi estructural en el comportament de la nostra economia, on s'està combinant un ritme elevat de producció i creació d'ocupació amb estabilitat econòmica. El principal repte de la política econòmica és mantenir i prolongar aquest cicle expansiu de llarga durada, aprofitant plenament les oportunitats derivades de la nostra participació en el procés de construcció europea, de manera que continuï augmentant les rendes, l'ocupació i el benestar dels ciutadans espanyols.

En aquest context, la política pressupostària continua tenint un paper clau en aquesta orientació de política econòmica, per a la qual cosa cal establir les bases d'aquesta nova etapa en què l'estabilitat pressupostària serà l'escenari permanent de les finances públiques espanyoles. El rigor en l'àmbit fiscal permet respondre tant a la necessitat de garantir la sostenibilitat pressupostària a mitjà termini, especialment davant les necessitats que planteja l'evolució demogràfica del nostre país, com a la conveniència de disposar d'un marge de maniobra adequat al qual recórrer davant les variacions cícliques que es puguin produir a mitjà termini.

L'experiència observada als anys vuitanta en alguns països de l'OCDE, on l'aplicació de programes estrictes de consolidació fiscal ha tingut efectes expansius sobre el creixement econòmic, posa de manifest que és possible la coexistència d'un creixement econòmic robust durant períodes de consolidació fiscal. Els mecanismes que permeten explicar aquest fet són els costos més petits del crèdit, els efectes riquesa favorables al consum i la generació d'expectatives de reducció d'impostos futurs i d'una estabilitat més gran.

En definitiva, l'equilibri pressupostari serà la gran contribució de la política pressupostària a l'estabilitat macroeconòmica que possibilita continuar desenvolupant el verdader potencial de creixement i de generació d'ocupació de l'economia espanyola i amb això avançar en el procés de convergència real amb els països més desenvolupats.

És més, des de l'1 de gener de 1999 el nostre marc de referència ha passat a ser la Unió Econòmica i Monetària en la qual el disseny i l'execució de la política monetària única recauen en el Banc Central Europeu, que com a institució independent d'acord amb el Tractat de la Unió Europea té com a objectiu l'estabilitat de preus.

Per això, la nostra integració econòmica i monetària a la zona euro augmenta necessàriament la responsabilitat que han d'assumir els altres components nacionals de la política econòmica, fonamentalment la política pressupostària i les polítiques estructurals, per assegurar la compatibilitat de l'equilibri macroeconòmic amb la política monetària única.

Per això l'article 4.3 del Tractat de la Comunitat Europea conté expressament una referència en aquest sentit als principis de «preus estables, finances públiques i condicions monetàries sòlides» com a principis rectoris de les accions dels estats membres per assolir les finalitats enunciades en el mateix Tractat i, en particular, la d'aconseguir un creixement sostenible i no inflacionista i un alt nivell d'ocupació.

En aquest sentit, el Pacte d'estabilitat i creixement acordat en el Consell d'Amsterdam el juny de 1997 limita la utilització del dèficit públic com a instrument de política econòmica de la Unió Econòmica i Monetària. En virtut del Pacte esmentat, els estats membres de la Unió es comprometen a perseguir l'objectiu a mitjà termini de situacions pressupostàries pròximes a l'equilibri o en superàvit, de manera que, quan els estabilitzadors automàtics actuïn, el dèficit es mantingui sempre per sota del 3 per 100. Els estats també es comprometen a pre-

sentar anualment programes d'estabilitat o convergència que recullin les mesures necessàries per assolir aquest objectiu.

Més ambiciosos són fins i tot les recomanacions del Consell Europeu de Santa Maria de Feira el juny de 2000, relatives a les orientacions generals de política econòmica, que insten els estats membres a continuar el sanejament dels comptes públics més enllà del nivell mínim per complir els requisits del Pacte d'estabilitat i creixement i generar d'aquesta manera un marge de maniobra addicional per a l'estabilització cíclica, per protegir-se d'una evolució pressupostària imprevista, accelerar la reducció del deute i preparar-se per als desafiaments pressupostaris de l'envelliment de la població. Es basen en l'estratègia definida en el Consell Europeu de Lisboa i contribueixen a aconseguir els reptes de restablir la plena ocupació, promoure la transició cap a una economia basada en el coneixement i millorar la cohesió social.

II

Ara bé, el procés descrit seria inútil, en un país fortament descentralitzat com Espanya, si l'esforç de l'Estat no fos simultàniament dut a terme pel conjunt de les administracions públiques, ja que, en cas contrari, la pressió sobre els mercats financers seria exercida per aquestes administracions amb els efectes negatius habituals sobre els tipus d'interès, la inflació i, en darrera instància, l'ocupació.

Així, en virtut del que disposen els articles 149.1.13a i 149.1.18a de la Constitució, el marc de l'estabilitat pressupostària que regula aquesta Llei té caràcter bàsic, i és aplicable en conseqüència a totes les administracions públiques en les seves diferents personificacions, a fi que l'actuació pressupostària coordinada de totes aquestes, posada al servei de la política econòmica del Govern, permeti aconseguir l'estabilitat econòmica interna i externa imprescindible, com a base per al manteniment de l'escenari econòmic actual, caracteritzat doblement per un creixement elevat i una taxa elevada de creació d'ocupació.

A més a més, i com a fonament constitucional de la competència de l'Estat per aprovar aquesta Llei, cal referir-se al que disposen l'article 149.1.11a de la Constitució, ja que un dels seus objectius és garantir la permanència futura d'Espanya com un dels països que tenen en l'euro la seva moneda nacional, i l'article 149.1.14a, atès que aquesta Llei constitueix un instrument al servei de la coordinació entre la hisenda pública de l'Estat i les de les comunitats autònomes.

Partint de tot això, en l'elaboració d'aquesta Llei s'ha hagut de tenir en compte l'instrument necessari diferent per, en primer lloc, assegurar el compliment de l'objectiu d'estabilitat pressupostària al sector públic estatal i a les entitats locals i, en segon lloc, establir els mecanismes que garanteixin la cooperació efectiva entre l'Estat i les comunitats autònomes per aconseguir les finalitats que preveu aquesta Llei.

Així, mentre les normes referides a l'Estat i a les entitats locals podien tenir el caràcter de llei ordinària, les que contenen el nou sistema de cooperació financera entre l'Estat i les comunitats autònomes al servei de l'objectiu d'estabilitat havien de revestir el caràcter de llei orgànica.

Com que la nova normativa havia de contenir, en consideració al que s'ha exposat, normes orgàniques i ordinàries, s'ha optat per elaborar dos projectes de llei diferents, tot i que complementaris, en matèria d'estabilitat pressupostària que, una vegada convertits en sen-

gles lleis, han de ser interpretats i aplicats de manera conjunta.

Per això, en coherència amb el que disposa la llei orgànica, per al cas de Navarra, ateses les seves especificitats financeres, l'aplicació d'aquesta Llei s'ha de dur a terme de conformitat amb el que disposa l'article 64 de la Llei orgànica de reintegració i millorament del règim foral de Navarra, mitjançant una disposició de rang legal. De la mateixa manera s'arbitra per al País Basc un procediment adequat al règim foral que li és propi.

El procés normatiu de reformulació dels principis i els procediments de política pressupostària que s'obre amb aquesta Llei ha de culminar, necessàriament, amb la remissió a les Corts Generals d'un projecte de llei general pressupostària que reguli de manera integrada el cicle pressupostari.

III

El títol I d'aquesta Llei conté una definició dels àmbits objectiu i subjectiu d'aplicació de la Llei, així com els principis generals que han de regir l'actuació de totes les administracions públiques en matèria de política pressupostària en nom de la consecució de l'objectiu d'estabilitat pressupostària.

Definit l'objecte de la Llei en l'article 1, l'article 2 precisa l'abast del sector públic als efectes d'aquesta norma i inclou en el seu àmbit subjectiu l'Estat, les comunitats autònomes i les entitats locals, sigui quin sigui l'estatut jurídic de l'organització administrativa, i atenent l'espai d'autonomia competencial que tenen les administracions territorials per a la configuració dels seus ens instrumentals, així com el conjunt de personificacions jurídiques, públiques i privades, dependents de totes aquestes.

Els principis generals que recull aquesta Llei són: el principi d'estabilitat pressupostària, definit com a equilibri o superàvit pressupostari, el principi de plurianualitat, el principi de transparència i el principi d'eficiència en l'assignació i la utilització de recursos públics.

IV

El títol II d'aquesta Llei inclou les disposicions imprescindibles per a la consecució de l'objectiu d'estabilitat pressupostària definit en el títol anterior.

Es distingeix un primer conjunt de disposicions de caràcter bàsic i aplicació comuna a totes les administracions públiques, un segon exclusivament aplicable al sector públic estatal i un capítol III relatiu a les entitats locals.

Les disposicions comunes estableixen les directrius bàsiques de la política pressupostària al servei de l'objectiu d'estabilitat, respectant l'àmbit d'autonomia financera que l'article 156 de la Constitució reserva a les comunitats autònomes i que els ha de permetre de fer efectiu aquest objectiu de conformitat amb la seva normativa pròpia i a través dels procediments que, en cada cas, considerin adequats.

La materialització efectiva del principi d'estabilitat pressupostària exigeix, d'acord amb aquestes disposicions comunes, l'adopció de mesures de correcció de situacions excepcionals de desequilibri i un sistema homogeni de tramesa d'informació i mesurament.

En endavant, la primera fase del procés d'elaboració pressupostària de totes les administracions públiques ha de començar el primer quadrimestre de cada exercici amb la fixació pel Govern de l'objectiu d'estabilitat pressupostària referit als tres exercicis següents. L'acord del Govern, acompanyat del quadre macroeconòmic d'horitzó plurianual contingut en el Programa d'estabilitat, ha de ser sotmès a les Corts Generals per al seu debat i, si s'escau, aprovació.

V

Pel que fa al sector públic estatal, i partint de l'objectiu d'estabilitat pressupostària aprovat per les Corts Generals, aquesta Llei introdueix tres novetats que provoquen una modificació radical en els procediments pressupostaris de l'Estat.

Les tres aportacions que conté la Llei en aquesta matèria són la fixació d'un límit màxim anual de despesa coherent amb els escenaris pressupostaris plurianuals elaborats prèviament, en què, en tot cas, s'han d'integrar els compromisos de despesa continguts en cada política pressupostària.

En segon lloc, constitueix una condició inexcusable per a l'eficàcia del nou procediment d'elaboració i gestió pressupostària de l'Estat l'establiment d'un «Fons de contingència d'execució pressupostària» amb el qual s'atenen necessitats de caràcter no discrecional i no previstes en el pressupost inicialment aprovat que es puguin presentar tot al llarg de l'exercici.

Aquesta mesura constitueix un instrument important al servei de la disciplina de la política fiscal que evita la tendència expansiva de la despesa a través de l'aprovació de modificacions de crèdit.

El tercer i darrer element innovador consisteix a determinar les conseqüències derivades de les situacions de dèficit o superàvit pressupostari. Així, en el cas de dèficit pressupostari, s'imposa al Govern l'obligació de remetre a les Corts Generals un pla de correcció de la situació de desequilibri. En el cas contrari de superàvit pressupostari, el saldo de l'Administració General de l'Estat es destina a la reducció de l'endeutament net d'aquest i el de la Seguretat Social s'aplica prioritàriament al Fons de reserva de la Seguretat Social amb la finalitat d'atendre les necessitats futures del sistema.

Finalment, s'estableix l'obligació que els ens de dret públic a què es refereix l'article 2.2 de la Llei que incorrin en pèrdues que dificultin el compliment de l'objectiu d'estabilitat pressupostària elaborin un informe de gestió sobre les causes de desequilibri i, si s'escau, un pla de sanejament.

VI

Quant a les entitats locals, la Llei estableix que han d'adequar els seus pressupostos a l'objectiu d'estabilitat pressupostària que els sigui fixat pel Govern per a cada exercici, sense perjudici de les competències que tinguin atribuïdes les comunitats autònomes.

A fi d'aconseguir els objectius d'aquesta Llei, la Comissió Nacional d'Administració Local, òrgan permanent de col·laboració entre l'Administració de l'Estat i l'Administració local de conformitat amb els articles 117 i 118 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local, ha d'informar sobre els objectius d'estabilitat pressupostària que hagin estat establerts pel Ministeri d'Hisenda. En aquest sentit, aquesta Llei ha estat sotmesa a la consideració de la Comissió Nacional d'Administració Local.

El control del compliment de l'objectiu i el seguiment del pla economicofinancer per corregir el desequilibri que, si s'escau, hagin de presentar les entitats locals que incompleixin les condicions d'estabilitat establertes, correspon al Ministeri d'Hisenda, sense perjudici, com s'ha dit, de les competències que tinguin reconegudes les comunitats autònomes en aquesta matèria.

A més a més, l'autorització de l'Estat a les entitats locals per dur a terme operacions de crèdit i emissions de deute ha de tenir en compte els objectius d'estabilitat pressupostària fixats en cada cas. Amb aquesta finalitat, i d'acord amb la disposició addicional segona, es modifica l'article 54 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre,

reguladora de les hisendes locals, per tal d'integrar al text de la norma el compliment de l'objectiu d'estabilitat pressupostària com a element que cal tenir en compte per autoritzar les operacions de crèdit o les emissions de deute que pretenguin formalitzar les entitats locals.

Igual com en el sector públic estatal, els ens de dret públic de l'article 2.2 d'aquesta Llei dependents de les entitats locals que incorrin en pèrdues que afectin el compliment de l'objectiu d'estabilitat pressupostària han d'elaborar un informe de gestió i un pla de sanejament.

TÍTOL I

Àmbit d'aplicació de la Llei i principis generals

CAPÍTOL I

Àmbit d'aplicació

Article 1. Àmbit d'aplicació objectiu.

Constitueix l'objecte d'aquesta Llei l'establiment dels principis rectors als quals s'ha d'adequar la política pressupostària del sector públic amb vista a la consecució de l'estabilitat i el creixement econòmics, en el marc de la Unió Econòmica i Monetària, així com la determinació dels procediments necessaris per a l'aplicació efectiva del principi d'estabilitat pressupostària, d'acord amb els principis derivats del Pacte d'estabilitat i creixement, i en virtut de la competència de l'Estat respecte de les bases i la coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica.

Article 2. Àmbit d'aplicació subjectiu.

1. Als efectes d'aquesta Llei, el sector públic es considera integrat pels grups d'agents següents:

a) L'Administració General de l'Estat, els organismes autònoms i els altres ens públics que en depenen, que prestin serveis o produeixin béns que no es financin majoritàriament amb ingressos comercials, així com els òrgans amb dotació diferenciada en els pressupostos generals de l'Estat.

b) Les entitats que integren el Sistema de la Seguretat Social.

c) L'Administració de les comunitats autònomes, així com els ens i els organismes públics que en depenen, que prestin serveis o produeixin béns que no es financin majoritàriament amb ingressos comercials.

d) Les entitats locals, els organismes autònoms i els ens públics que en depenen, que prestin serveis o produeixin béns que no es financin majoritàriament amb ingressos comercials.

2. La resta de les entitats públiques empresarials, societats mercantils i altres ens de dret públic dependents de l'Administració de l'Estat, de les administracions de les comunitats autònomes o de les entitats locals i no compresos en el número anterior, també tenen consideració de sector públic i queden subjectes al que disposa el títol I d'aquesta Llei i a les normes que s'hi refereixen específicament.

CAPÍTOL II

Principis generals

Article 3. Principi d'estabilitat pressupostària.

1. L'elaboració, l'aprovació i l'execució dels pressupostos dels diferents subjectes compresos en l'article 2

d'aquesta Llei s'ha de dur a terme en un marc d'estabilitat pressupostària, d'acord amb els principis derivats del Pacte d'estabilitat i creixement.

2. En relació amb els subjectes a què es refereix l'article 2.1 d'aquesta Llei, s'entén per estabilitat pressupostària la situació d'equilibri o de superàvit, computada en termes de capacitat de finançament d'acord amb la definició continguda en el Sistema Europeu de Comptes Nacionals i Regionals, i en les condicions establertes per a cada una de les administracions públiques.

3. En relació amb els subjectes a què es refereix l'article 2.2 d'aquesta Llei, s'entén per estabilitat pressupostària la posició d'equilibri financer a la qual, si s'escau, s'accedeix a través de l'adopció d'estratègies de sanejament que evitin o disminueixin les pèrdues i puguin aportar beneficis adequats al seu objecte social o institucional.

Article 4. Principi de plurianualitat.

L'elaboració dels pressupostos en el sector públic s'ha d'emmarcar en un escenari plurianual compatible amb el principi d'annualitat pel qual es regeixen l'aprovació i l'execució pressupostària.

Article 5. Principi de transparència.

Els pressupostos dels subjectes compresos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei i les seves liquidacions han de contenir informació suficient i adequada per permetre verificar el compliment del principi d'estabilitat pressupostària.

Article 6. Principi d'eficiència en l'assignació i la utilització de recursos públics.

1. Les polítiques de despeses públiques s'han d'establir tenint en compte la situació econòmica i el compliment de l'objectiu d'estabilitat pressupostària, i s'han d'executar mitjançant una gestió dels recursos públics orientada per l'eficàcia, l'eficiència i la qualitat.

2. Les disposicions legals i reglamentàries, en la seva fase d'elaboració i aprovació, els actes administratius, els contractes i els convenis de col·laboració i qualsevol altra actuació dels subjectes als quals es refereix l'article 2 d'aquesta Llei que afecti les despeses públiques, han de valorar les seves repercussions i efectes, i supeditar-se de manera estricta al compliment de les exigències d'estabilitat pressupostària.

TÍTOL II

Equilibri pressupostari del sector públic

CAPÍTOL I

Disposicions comunes

Article 7. Compliment del principi d'estabilitat pressupostària.

1. Els subjectes compresos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei estan obligats a establir en les seves normes reguladores en matèria pressupostària els instruments i els procediments necessaris per adequar-les a l'objectiu de compliment del principi d'estabilitat pressupostària.

2. Correspon al Govern de la Nació, sense perjudici de les competències del Consell de Política Fiscal i Financera de les comunitats autònomes, vetllar pel compliment del principi d'estabilitat pressupostària en tot l'àmbit del sector públic.

3. Les situacions excepcionals de dèficit pressupostari han de ser justificades mitjançant l'exposició de les causes que les ocasionen i la identificació dels ingressos i les despeses que les produeixen, i requereixen que es formuli un pla economicofinancer de sanejament a mitjà termini per corregir-les, amb el contingut i l'abast que preveuen aquesta Llei i la Llei orgànica 5/2001, complementària d'aquesta.

Article 8. Establiment de l'objectiu d'estabilitat pressupostària.

1. En el primer quadrimestre de cada any, el Govern, a proposta conjunta dels ministeris d'Economia i d'Hisenda, i amb l'informe previ del Consell de Política Fiscal i Financera de les comunitats autònomes quant al seu àmbit, ha de fixar l'objectiu d'estabilitat pressupostària referit als tres exercicis següents, tant per al conjunt del sector públic com per a cada un dels grups d'agents compresos a l'article 2.1 d'aquesta Llei.

2. L'acord del Govern que contingui l'objectiu d'estabilitat pressupostària s'ha de remetre a les Corts Generals acompanyat del quadre macroeconòmic d'horitzó plurianual que conté el Programa d'estabilitat elaborat d'acord amb el que disposa el Pacte d'estabilitat i creixement, en el qual s'ha de situar l'elaboració dels pressupostos de tots els subjectes que integren el sector públic estatal. De manera successiva, i després del debat corresponent en ple, el Congrés dels Diputats i el Senat s'han de pronunciar i aprovar o rebutjar l'objectiu d'estabilitat proposat pel Govern.

En el cas que el Congrés dels Diputats i el Senat aprovin l'objectiu d'estabilitat, l'elaboració del projecte de llei de pressupostos generals de l'Estat s'ha d'acomodar a aquest objectiu. Si, al contrari, és rebutjat, el Govern, en el termini màxim d'un mes, ha de remetre un nou acord i sotmetre'l al mateix procediment.

3. L'informe del Consell de Política Fiscal i Financera a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article, així com els seus acords que es dictin per a l'aplicació de l'objectiu d'estabilitat pressupostària, la Secretaria Permanent del Consell els ha de remetre a la Comissió General de les comunitats autònomes del Senat perquè en tinguin coneixement.

Article 9. Informes sobre compliment de l'objectiu d'estabilitat pressupostària.

1. Abans de l'1 de setembre de cada any, la Intervenció General de l'Administració de l'Estat ha d'elevat al Govern, a través del ministre d'Hisenda, un informe sobre el grau de compliment de l'objectiu d'estabilitat pressupostària de l'exercici immediatament anterior. L'informe s'ha de remetre al Consell de Política Fiscal i Financera de les comunitats autònomes.

2. El ministre d'Hisenda ha d'informar el Consell de Política Fiscal i Financera de les comunitats autònomes sobre el grau de compliment de l'objectiu d'estabilitat pressupostària per les comunitats autònomes en l'exercici immediatament anterior.

Article 10. Mesurament del compliment de l'objectiu d'estabilitat pressupostària.

El mesurament del compliment dels objectius d'estabilitat pressupostària dels subjectes compresos en l'àmbit d'aplicació de l'article 2.1 d'aquesta Llei s'ha de fer d'acord amb les normes del Sistema Europeu de Comptes Nacionals i Regionals.

Article 11. Responsabilitat financera derivada de l'incompliment dels compromisos adquirits per Espanya davant de la Unió Europea en matèria d'estabilitat pressupostària.

Els subjectes esmentats a l'article 2 d'aquesta Llei que, incomplint les obligacions que conté o els acords

que adoptin en la seva execució el Ministeri d'Hisenda o el Consell de Política Fiscal i Financera de les comunitats autònomes, provoquin o contribueixin a produir l'incompliment de les obligacions assumides per Espanya davant la Unió Europea com a conseqüència del Pacte d'estabilitat i creixement, han d'assumir en la part que els sigui imputable les responsabilitats que derivin d'aquest incompliment.

En el procés d'assumpció de responsabilitat financera a què es refereix el paràgraf anterior s'ha de garantir, en tot cas, l'audiència de l'Administració o l'entitat afectada.

CAPÍTOL II

Equilibri pressupostari del sector públic estatal

SECCIÓ 1a ELABORACIÓ DELS PRESSUPOSTOS GENERALS DE L'ESTAT

Article 12. Escenari pressupostari plurianual.

1. Amb caràcter previ al procés d'elaboració dels pressupostos generals de l'Estat, el Ministeri d'Hisenda ha de confeccionar uns escenaris de previsió plurianual referits a ingressos i despeses. Aquests escenaris han de detallar per a cada any els imports dels compromisos de despesa continguts en cada política pressupostària.

2. Els projectes de Llei, les disposicions reglamentàries, els actes administratius, els contractes i els convenis de col·laboració i qualsevol altra actuació als subjectes a què es refereix l'article 2.1.a) i b) d'aquesta Llei que tinguin incidències pressupostàries pel fet de comportar variacions en les despeses públiques, han de respectar l'entorn financer plurianual que preveu el paràgraf anterior i, en conseqüència, perquè siguin aprovats han de tenir cabuda en els escenaris pressupostaris plurianuals esmentats.

Article 13. Límit màxim anual de despesa.

L'acord que estableix l'article 8 ha de fixar l'import que, en el procés d'assignació pressupostària que ha de culminar amb l'aprovació dels pressupostos generals de l'Estat de l'exercici següent, constitueix el límit màxim de despesa no financera del pressupost de l'Estat.

Article 14. Correcció de la situació de desequilibri pressupostari.

1. Quan de manera excepcional es presentin els pressupostos dels subjectes compresos en les lletres a) i b) de l'article 2.1 d'aquesta Llei en posició de dèficit, el Govern ha de remetre a les Corts Generals un pla economicofinancer de correcció del desequilibri, que contingui la definició de les polítiques d'ingressos i despeses que calgui aplicar per corregir aquesta situació en els tres exercicis pressupostaris següents.

2. Quan concorrin condicions econòmiques o administratives no previstes en el moment d'aprovar el pla economicofinancer, el Govern pot remetre a les Corts Generals un pla rectificatiu del pla inicial.

3. El Pla economicofinancer de correcció del desequilibri i, si s'escau, el pla rectificatiu del pla inicial a què es refereixen els apartats anteriors d'aquest article es tramiten d'acord amb el que disposa l'article 8.2 d'aquesta Llei.

SECCIÓ 2a GESTIÓ PRESSUPOSTÀRIA

Article 15. Fons de contingència d'execució pressupostària.

1. Dins del límit de despesa fixat anualment per a l'Estat, s'hi ha d'incloure una secció pressupostària sota

la rúbrica «Fons de contingència d'execució pressupostària» per un import del 2 per 100 del límit esmentat.

2. Aquest fons s'ha de destinar, quan sigui procedent, a atendre necessitats, de caràcter no discrecional i no previstes en el pressupost aprovat inicialment, que es puguin presentar al llarg de l'exercici.

3. L'aplicació de la dotació inclosa anualment en el «Fons de contingència d'execució pressupostària» requereix l'aprovació del Consell de Ministres, a proposta del ministre d'Hisenda.

4. El Govern, a través del ministre d'Hisenda, ha de remetre a les comissions de pressupostos del Congrés dels Diputats i del Senat, i perquè en tinguin coneixement, un informe trimestral sobre l'aplicació del «Fons de contingència d'execució pressupostària» del trimestre immediatament anterior.

5. El romanent de crèdit al final de cada exercici anual en el «Fons de contingència d'execució pressupostària» no es pot incorporar a exercicis posteriors.

Article 16. *Modificacions de crèdit.*

Els crèdits extraordinaris, suplementos de crèdit, ampliacions i incorporacions de crèdit, en els termes que preveuen el text refós de la Llei general pressupostària, aprovat pel Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre, i altres disposicions legals, es financen mitjançant el recurs al «Fons de contingència d'execució pressupostària» o mitjançant baixes en altres crèdits.

Article 17. *Saldo de liquidació pressupostària.*

1. En el cas que la liquidació pressupostària dels subjectes esmentats a les lletres a) i b) de l'article 2.1 d'aquesta Llei presenti una situació de dèficit, el Govern ha de remetre a les Corts Generals un pla economicofinancer de correcció que s'ajusti al que disposa l'article 14 d'aquesta Llei.

2. En el cas que la liquidació pressupostària se situï en una posició de superàvit, aquest s'ha d'aplicar de la manera següent:

a) A l'Administració General de l'Estat, per reduir-ne l'endeutament net.

b) En el Sistema de la Seguretat Social s'aplica prioritàriament al Fons de reserva de la Seguretat Social amb la finalitat d'atendre les necessitats futures del sistema.

SECCIÓ 3a ENS DE DRET PÚBLIC DE L'ARTICLE 2.2

Article 18. *Règim aplicable als ens de dret públic compresos en l'article 2.2 d'aquesta Llei.*

Els ens de dret públic als quals es refereix l'article 2.2 d'aquesta Llei, dependents de l'Administració General de l'Estat, que incorrin en pèrdues que afectin el compliment de l'objectiu d'estabilitat pressupostària, estan obligats a elaborar un informe de gestió sobre les causes del desequilibri i, si s'escau, un pla de sanejament a mitjà termini, en què s'han d'indicar les mesures correctores de caràcter economicofinancer que han d'adoptar els seus òrgans rectors. El contingut, el termini i el procediment per presentar l'informe de gestió i el pla de sanejament s'han de desplegar per reglament.

CAPÍTOL III

Equilibri pressupostari de les entitats locals

Article 19. *Compliment del principi d'estabilitat pressupostària de les entitats locals.*

Les entitats locals, en l'àmbit de les seves competències, han d'ajustar els seus pressupostos al compli-

ment de l'objectiu d'estabilitat pressupostària en els termes que preveu l'article 3.2 d'aquesta Llei, i sense perjudici de les competències que tinguin atribuïdes les comunitats autònomes en aquesta matèria.

Article 20. *Objectiu d'estabilitat pressupostària de les entitats locals.*

1. Sense perjudici dels que disposa l'article anterior, i als efectes que preveu l'article 8 d'aquesta Llei, el Govern, a proposta del Ministeri d'Hisenda, ha de fixar l'objectiu d'estabilitat pressupostària per a les entitats locals, sense perjudici de les competències que tinguin atribuïdes les comunitats autònomes en aquesta matèria.

2. L'objectiu d'estabilitat pressupostària per a les entitats locals requereix l'informe previ de la Comissió Nacional d'Administració Local, que actua com a òrgan de col·laboració entre l'Administració de l'Estat i les entitats locals respecte de les matèries compreses en aquesta Llei.

Article 21. *Subministrament d'informació.*

El Ministeri d'Hisenda, a l'efecte de comprovar el compliment dels objectius d'estabilitat pressupostària, pot sol·licitar a les entitats locals la informació que permeti mesurar el grau de realització de l'objectiu que correspongui assolir a cada una d'acord amb les normes del Sistema Europeu de Comptes Nacionals i Regionals.

Article 22. *Correcció de les situacions de desequilibri.*

1. Les entitats locals que no hagin assolit l'objectiu d'estabilitat pressupostària que preveu l'article 19 d'aquesta Llei estan obligades a elaborar en el termini dels tres mesos següent a l'aprovació o liquidació del Pressupost en situació de desequilibri un pla economicofinancer a mitjà termini per a la correcció. Aquest pla ha de ser sotmès a l'aprovació del ple de la corporació.

2. El pla economicofinancer per a la correcció del desequilibri ha de ser tramès al Ministeri d'Hisenda, que és l'òrgan responsable del seguiment de les actuacions encaminades a la correcció del desequilibri, sense perjudici de les competències que en aquesta matèria tinguin atribuïdes les comunitats autònomes.

Article 23. *Autorització d'operacions de crèdit i emissió de deute.*

1. L'autorització a les entitats locals per dur a terme operacions de crèdit i emissions de deute, en compliment del que estableix l'article 54 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, ha de tenir en compte el compliment dels objectius d'estabilitat pressupostària.

2. Quan les mesures contingudes en el pla economicofinancer permetin la desaparició en tres exercicis pressupostaris de la situació de desequilibri, es pot concedir l'autorització a què es refereix l'apartat precedent.

Article 24. *Central d'informació.*

1. El Ministeri d'Hisenda manté una central de dades de caràcter públic que proveeix la informació sobre les operacions de crèdit, l'emissió de deute o qualsevol altra apel·lació de crèdit o assumptió de riscos i les càrregues financeres que en derivin, concertades per l'Administració general de les entitats locals i altres subjectes que en depenen, a què fa referència l'article 2.1.d) i 2.2 d'aquesta Llei.

2. A aquests efectes, els bancs, les caixes d'estalvi i altres entitats financeres, com també les diferents administracions públiques han de remetre les dades necessàries, en la forma que es determini reglamentàriament.

3. El Banc d'Espanya col·labora amb els òrgans competents del Ministeri d'Hisenda mitjançant el subministrament de la informació que rebí relacionada amb les operacions de crèdit de les entitats locals.

4. Amb independència d'això, els òrgans competents del Ministeri d'Hisenda poden requerir al Banc d'Espanya l'obtenció d'altres dades concretes relatives a l'endeutament de les entitats locals en els termes que es fixin reglamentàriament.

Article 25. *Règim aplicable als ens de dret públic compresos en l'article 2.2 d'aquesta Llei.*

Els ens de dret públic als quals es refereix l'article 2.2 d'aquesta Llei, dependents de les entitats locals, que incorrin en pèrdues que afectin el compliment de l'objectiu d'estabilitat pressupostària, estan obligats a elaborar un informe de gestió, adreçat al ple de la corporació, sobre les causes del desequilibri i, si s'escau, un pla de sanejament a mitjà termini, en què s'han d'indicar les mesures correctores de caràcter economico-financer que han d'adoptar els seus òrgans rectors. El contingut, el termini i el procediment per presentar l'informe de gestió i el pla de sanejament s'han de desplegar per reglament.

Disposició addicional única. *Modificació dels articles 54 i 146 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals.*

U. L'apartat 7 de l'article 54 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, queda redactat de la manera següent:

«7. Per atorgar l'autorització de les operacions a què es refereixen els apartats anteriors l'òrgan que autoritza ha de tenir en compte, amb caràcter preferent, el compliment del principi d'estabilitat pressupostària que estableix la Llei general d'estabilitat pressupostària.

Així mateix, s'ha d'atenir a la situació econòmica de l'entitat, l'organisme autònom o la societat mercantil local peticionaris, deduïda almenys de les anàlisis i de la informació comptable a què fa referència l'apartat 1 d'aquest article, inclòs el càlcul del romanent de tresoreria, de l'estat de previsió de moviments i situació del deute i, a més, el termini d'amortització de l'operació, a la futura rendibilitat econòmica de la inversió que s'ha de fer i a les altres condicions de tot tipus que comporti el crèdit a concertar o a modificar.»

Dos. L'apartat 1 de l'article 146 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, queda redactat en els termes següents:

«1. El pressupost general ha d'atendre el compliment del principi d'estabilitat en els termes que preveu la Llei 18/2001, general d'estabilitat pressupostària, i ha de contenir per a cada un dels pressupostos que s'hi integrin:

a) Els estats de despeses, en què s'han d'incloure, amb l'especificació deguda, els crèdits necessaris per atendre el compliment de les obligacions.

b) Els estats d'ingressos, en què han de figurar les estimacions dels diferents recursos econòmics que s'han de liquidar durant l'exercici.

Així mateix, ha d'incloure les bases d'execució, que han de contenir l'adaptació de les disposicions generals en matèria pressupostària a l'organització i les circumstàncies de la mateixa entitat, i les altres necessàries per a la seva gestió encertada, establint totes les prevencions que es considerin oportunes o convenients per a la millor

realització de les despeses i recaptació dels recursos, sense que puguin modificar el que està legislat per a l'administració econòmica ni comprendre preceptes d'ordre administratiu que requereixin legalment un procediment i unes solemnitats específiques diferents del que s'ha previst per al pressupost.»

Disposició transitòria única.

La determinació de l'objectiu d'estabilitat pressupostària a l'Estat i el Sistema de Seguretat Social s'ha de fer conjuntament mentre no es culmini el procés de separació de fonts d'aquest darrer.

Disposició derogatòria única.

Queden derogades totes les normes del mateix rang o inferior en el que contradiguin o s'oposin al que disposa aquesta Llei.

Disposició final primera. *Tramesa a les Corts Generals del projecte de llei general pressupostària.*

El Govern ha de trametre a les Corts Generals en el termini de sis mesos a partir de la publicació d'aquesta Llei un projecte de llei general pressupostària.

Disposició final segona. *Caràcter bàsic de la Llei.*

1. Aquesta Llei, aprovada a l'empara del que disposen els articles 149.1.13a i 149.1.18a de la Constitució, constitueix legislació bàsica de l'Estat, llevat del que disposa el capítol II del títol II.

2. Així mateix, aquesta Llei s'aprova a l'empara de les competències que els articles 149.1.11a i 149.1.14a de la Constitució atribueixen de manera exclusiva a l'Estat.

Disposició final tercera. *Caràcter bàsic de les normes de desplegament.*

Les normes que, en desplegament d'aquesta Llei, aprova l'Administració General de l'Estat tenen caràcter de bàsiques quan constitueixen el complement necessari respecte a les normes que tenen atribuïda aquesta naturalesa d'acord amb la disposició final segona.

Disposició final quarta. *Desplegament normatiu de la Llei.*

1. Es faculta el Govern de la Nació, en l'àmbit de les seves competències, perquè aprovi les normes reglamentàries que preveu aquesta Llei. Així mateix, el Govern de la Nació pot dictar les mesures necessàries per garantir la implantació efectiva dels principis que estableix aquesta Llei.

2. Les normes d'elaboració dels pressupostos generals de l'Estat així com dels escenaris pressupostaris plurianuals s'han d'aprovar per ordre del Ministeri d'Hisenda.

Disposició final cinquena. *Hisendes forals.*

1. En virtut del seu règim foral, l'aplicació a la Comunitat Foral de Navarra del que disposa aquesta Llei s'ha de dur a terme de conformitat amb el que estableix l'article 64 de la Llei orgànica de reintegració i millorament del règim foral de Navarra mitjançant una disposició de rang legal.

2. Sense perjudici del que estableix aquesta Llei i de les competències del Consell de Política Fiscal i Financera en relació amb l'objectiu d'estabilitat pressupostària

de les comunitats autònomes, regulat a l'article 6.3 de la Llei orgànica complementària a la Llei general d'estabilitat pressupostària, s'ha d'establir un procediment que sigui adequat a la naturalesa específica del règim foral del mateix País Basc.

Disposició final sisena. *Entrada en vigor de la Llei.*

Aquesta Llei entra en vigor l'1 de gener de 2002 i és aplicable als pressupostos l'elaboració dels quals s'hagi d'iniciar a partir d'aquesta data.

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 12 de desembre de 2001.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

23632 *LLEI ORGÀNICA 5/2001, de 13 de desembre, complementària a la Llei general d'estabilitat pressupostària. («BOE» 299, de 14-12-2001.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica. Sapigüeu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

La Llei 18/2001, general d'estabilitat pressupostària, té per objecte l'establiment dels principis rectors als quals s'ha d'adequar la política pressupostària del sector públic amb vista a la consecució de l'estabilitat i el creixement econòmic, en el marc de la Unió Econòmica i Monetària, així com la determinació dels procediments necessaris per a l'aplicació efectiva del principi d'estabilitat pressupostària, d'acord amb els principis que deriven del Pacte d'estabilitat i creixement, i en virtut de la competència de l'Estat respecte de les bases i la coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica.

Com es diu en l'exposició de motius de la Llei 18/2001, general d'estabilitat pressupostària, en un país tan descentralitzat com Espanya la fixació d'un objectiu d'estabilitat pressupostària d'abast limitat al sector públic estatal no permetria aconseguir amb plenitud els efectes saludables que per a l'economia espanyola poden derivar del procés de consolidació pressupostària.

Aquesta Llei orgànica té per objecte establir mecanismes de coordinació entre la hisenda pública estatal i les de les comunitats autònomes en matèria pressupostària, com preveu el mateix article 156.1 de la Constitució, i complementa la Llei 18/2001, general d'estabilitat pressupostària, instrumentant-se en una norma autònoma perquè revesteix, a diferència d'aquella, el caràcter de Llei orgànica.

No obstant això, la mateixa denominació d'aquesta Llei pretén expressar el fet que la interpretació i l'aplicació d'ambdues lleis s'ha de produir sempre de manera unitària, ja que les dues normes són instruments al servei d'ídents objectius de política econòmica.

Naturalment, el principi d'autonomia financera, que l'article 156.1 de la Constitució espanyola garanteix a les comunitats autònomes, obliga al fet que aquesta Llei orgànica, una vegada definit amb caràcter bàsic per la Llei general d'estabilitat pressupostària l'objectiu comú a totes les administracions públiques d'adoptar un marc d'estabilitat pressupostària a partir de l'exercici 2001, deixi a aquestes comunitats la capacitat d'adoptar les mesures necessàries per assolir-lo, i els permet igualment decidir si l'objectiu es pot aconseguir amb una política d'increment dels ingressos públics o de reducció de les despeses, i sense que es pugui recórrer a una emissió més gran de deute públic com a forma de finançament.

Aquesta Llei orgànica és aplicable a totes les comunitats autònomes. En el cas de Navarra, l'aplicació d'aquesta Llei es du a terme, d'acord amb el que estableix l'article 64 de la Llei orgànica de reintegració i millorament del règim foral de Navarra, mitjançant una disposició de rang legal, i per al País Basc s'arbitra un procediment adequat al seu règim foral especial.

II

L'article 1 d'aquesta Llei orgànica en defineix la naturalesa i l'objecte i estableix el seu caràcter complementari respecte de la Llei 18/2001, general d'estabilitat pressupostària. D'altra banda, aquesta Llei articula els mecanismes jurídics de cooperació entre l'Estat i les comunitats autònomes al servei dels objectius d'estabilitat pressupostària.

L'article 2 de la Llei enumera els principis d'estabilitat pressupostària, plurianualitat, transparència i eficiència en l'assignació i la utilització de recursos públics, tal com els defineix la Llei 18/2001, general d'estabilitat pressupostària. Aquests principis són aplicables a les comunitats autònomes en la forma prevista en aquesta Llei orgànica.

L'article 3 d'aquesta Llei orgànica estableix les mesures necessàries per complir el principi d'estabilitat pressupostària per part de les comunitats autònomes.

L'article 4 recull el principi de coresponsabilitat de les comunitats autònomes amb la resta de les administracions públiques en cas d'incompliment de les obligacions assumides per Espanya davant la Unió Europea com a conseqüència del Pacte d'estabilitat i creixement.

Els articles següents estableixen, amb el màxim respecte al principi d'autonomia financera de les comunitats autònomes, els mecanismes jurídics necessaris per assegurar la consecució de l'objectiu d'estabilitat pressupostària per part de les comunitats autònomes.

Es compatibilitzen així, d'una banda, el deure de l'Estat de garantir l'equilibri econòmic intern i extern amb l'àmbit d'autonomia financera que el nostre ordenament jurídic, i bàsicament l'article 156 de la Constitució, atribueix a les comunitats autònomes.

D'acord amb el que disposa l'article 5 d'aquesta Llei orgànica, el Consell de Política Fiscal i Financera de les comunitats autònomes està cridat a exercir un paper clau en la coordinació de la política pressupostària de l'Estat i de les comunitats autònomes al servei del principi d'estabilitat pressupostària, i ha de concretar l'objectiu d'equilibri pressupostari per a cada una d'aquestes. De fet, i en virtut d'aquesta Llei, el Consell de Política Fiscal i Financera de les comunitats autònomes assumeix funcions noves i molt rellevants per assegurar el compliment dels objectius d'estabilitat que s'han de fixar per a les diferents administracions públiques. El paper rellevant del Consell en matèria d'estabilitat pressupostària s'ha manifestat, en primer terme, en el fet que aquesta Llei ha estat sotmesa a la seva consideració, en forma d'avantprojecte.